

Μθ 8,5-13

Λκ 7,1-10

Ἡ θεραπεία τοῦ δούλου τοῦ ἑκατοντάρχου

Χαίρεστε, παιδιά, κάθε φορά πού ἔρχονται οἱ γονεῖς σας στό σχολεῖο κι ἀκοῦν καλά λόγια γιά σᾶς· ὅταν ὁ δάσκαλος ἢ ἡ δασκάλα σᾶς ἐπαινοῦν γιά τήν ἐπίδοσή σας στά μαθήματα ἢ γιά τή διαγωγή σας. Φανταστεῖτε **πόση χαρά θά νιώθαμε, ἂν μᾶς ἐπαινοῦσε ὄχι κάποιος ἄνθρωπος ἀλλά ὁ ἴδιος ὁ Χριστός!**

Στήν Καπερναοῦμ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ὅταν ἄρχισε τή δημόσια δράση Του, μπροστά στά πλήθη τῶν ἀνθρώπων πού Τόν ἀκολουθοῦσαν, μίλησε πολύ ἐπαινετικά γιά κάποιον ρωμαῖο ἀξιωματοῦχο. Ὑπερέχει, εἶπε, αὐτός ἀπ' ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτες! Τί εἶδε ὁ Χριστός σ' αὐτόν τόν ἄνθρωπο καί τόσο τόν θαύμασε;

Μόλις μπῆκε στήν **Καπερναοῦμ** ὁ Ἰησοῦς, Τόν πλησίασε ἓνας **ἐκατόνταρχος**· λοχαγός, θά λέγαμε, τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖος διοικοῦσε ἓνα σῶμα μ' ἑκατό στρατιῶτες. Ἐκεῖνα τά χρόνια σ' ὅλη τήν Παλαιστίνη ὑπῆρχαν τέτοια στρατιωτικά σώματα, γιατί ἦταν ὑπόδουλη στούς Ρωμαίους.

Τί νά θέλει ἄραγε ἓνας ρωμαῖος ἀξιωματοῦχος ἀπό τόν Χριστό; Μήπως ἔχει κάποιο πρόβλημα υγείας καί χρειάζεται τή βοήθειά Του; Εἶχαν γίνει ἤδη γνωστά τά θαύματα τοῦ Χριστοῦ. Σάν ἀστραπή

ἔτρεχε παντοῦ ἡ φήμη Του. Ὅλοι συζητοῦσαν πῶς θεράπευσε πολλούς ἀρρώστους ἀπὸ βαρεῖες ἀσθένειες.

Μά ὄχι, ὁ ἐκατόνταρχος δέν ἔρχεται σὸν Χριστό γιὰ κάποια δική του ἀνάγκη. Τοῦ ζητᾷ κάτι, Τόν παρακαλεῖ, μά ὄχι γιὰ προσωπικό του πρόβλημα. Νά, τί Τοῦ λέει ἱκετευτικά: «Κύριε, ὁ δοῦλος μου εἶναι κατάκοιτος σὸ σπίτι μου· ἔχει παραλύσει, βασανίζεται φοβερά».

Ἀποροῦν ὅσοι Τόν ἀκοῦν. **Ἕνας ἐκατόνταρχος νά παρακαλεῖ γιὰ τὸν δοῦλο του!** Οἱ δοῦλοι τότε στεροῦνταν τὴν ἐλευθερία τους καὶ ὅλα τ' ἀνθρώπινα δικαιώματα. Εἶχαν μόνο τὴν ὑποχρέωση νά δουλεύουν σκληρά ὑπακούοντας στ' ἀφεντικά τους. Ἀποτελοῦσαν περιουσία τοῦ κυρίου τους. Ὅποτε ἤθελε αὐτός τούς πουλοῦσε ἢ τούς κακομεταχειριζόταν. Μποροῦσε ἀκόμη, ὅταν ἀρρώσταιναν ἢ τοῦ δημιουργοῦσαν διάφορα προβλήματα, καὶ νά τούς θανατώσει, χωρὶς νά δώσει λόγο σέ κανέναν· ὅπως θά ἔσφαζε ἓνα ἀπὸ τὰ ζῶα του.

Γι' αὐτὸ ξαφνιάστηκαν ὅσοι ἄκουσαν τὸν ἐκατόνταρχο νά παρακαλεῖ γιὰ τὸν δοῦλο του. Μόνο ὁ Χριστὸς δέν ἀπόρησε, γιατί ἔβλεπε στὴν καρδιά αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου πολλή **ἀγάπη**. Ὁ ἐκατόνταρχος ὅλους τούς ἀγκάλιαζε μέ τὴν ἀγάπη καὶ τό ἐνδιαφέρον του· ἀκόμη καὶ τούς περιφρονημένους δούλους. Καὶ τώρα πού ἔβλεπε μέσα σὸ σπίτι του τὸν δοῦλο του νά ὑποφέρει, νά κινδυνεύει ἀπὸ στιγμή σέ στιγμή νά πεθάνει, πολὺ τὸν συμπονοῦσε.

«Θά ἔρθω νά τὸν θεραπεύσω», βεβαιώνει τὸν ἐκατόνταρχο ὁ Κύριός μας. Πῶς ν' ἀρνηθεῖ σ' ἓναν ἄνθρωπο μέ τόση ἀγάπη καὶ καλὸσύνη!

Χαίρεται ὁ ἐκατόνταρχος, λάμπουν τὰ μάτια του ἀπὸ χαρὰ καὶ εὐγνωμοσύνη! Ὅμως, γιατί φαίνεται νά κομπιάζει στὴ συνέχεια; Σάν κάτι νά τὸν δυσκολεύει.

Ὁ ἐκατόνταρχος δέν εἶχε μόνο ἀγάπη στὴν καρδιά του, εἶχε καὶ βαθειά **ταπείνωση**. Ἄς ἦταν ἀξιωματοῦχος τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ· δέν εἶχε μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτό του, δέν ἦταν περήφανος.

«Κύριε», λέει ταπεινά στόν Χριστό μας, «δέν εἶμαι ἰκανός νά ἔρθεις κάτω ἀπό τή σέγη τοῦ σπιτιοῦ μου». Θεωροῦσε τόν ἑαυτό του ἀνάξιο νά δεχτεῖ τόν ἅγιο Διδάσκαλο στό σπίτι του!

Μά τότε πῶς θά μπορούσε ὁ Χριστός νά θεραπεύσει τόν δοῦλο του; Θαυμάσαμε, παιδιά, τήν ἀγάπη αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Θαυμάζουμε καί τήν ταπείνωσή του. Ἀλλά τόν πιό μεγάλο θαυμασμό κερδίζει ἡ **πίστη** του. «Κύριε», λέει μ' ἐμπιστοσύνη στόν Χριστό, «πές μόνο ἓναν λόγο καί θά γίνει καλά ὁ δοῦλος μου. Κι ἐγώ εἶμαι ἄνθρωπος πού ὑπακούω σ' ἐντολές ἀνωτέρων μου καί δίνω ἐντολές στούς στρατιῶτες μου. Λέω στόν ἓναν "πήγαινε" καί πηγαίνει, καί στόν ἄλλο "ἔλα" καί ἔρχεται, καί στόν δοῦλο μου "κάν' το αὐτό" καί τό κάνει».

Τί μεγάλη πίστη φανερόνουν αὐτά τά λόγια! Πιστεύει ὅτι ὁ Χριστός μπορεῖ κι ἀπό μακριά μ' ἓναν μόνο λόγο νά θεραπεύσει τόν παράλυτο δοῦλο του, πού δέν εἶχε τή δυνατότητα οὔτε νά μετακινηθεῖ ἀπό τό κρεβάτι του! Πῶς νά μήν ἐκφράσει ὁ Χριστός τόν θαυμασμό Του! Μπροστά σ' ὅλο τό πλῆθος βεβαιώνει: «Ἀλήθεια σᾶς λέω, οὔτε ἀνάμεσα στούς Ἰσραηλίτες δέν βρῆκα τόση πίστη...». Κι ἔπειτα, στρέφεται στόν πιστό ἐκατόνταρχο καί τοῦ λέει: «Πήγαινε κι ἄς γίνει ὅπως πίστεψες».

Κι ἐγινε αὐτό πού πίστεψε μ' ὅλη του τήν καρδιά ὁ ἐκατόνταρχος. Ἀπό κείνη τήν ὥρα ὁ δοῦλος του θεραπεύτηκε!

Τά τρία παράσημα τῆς ψυχῆς

Δέν θαύμασε ὁ Χριστός τόν ἐκατόνταρχο γιά τά παράσημα πού ἴσως εἶχε ὡς ἀξιωματοῦχος τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ. Τόν θαύμασε, παιδιά, γιά **τά παράσημα τῆς ψυχῆς** του. Τρία ἄστρα σάν τά πιό λαμπρά παράσημα κοσμοῦσαν τόν ἐκατόνταρχο:

α) Ἀγάπη

Πῶς φάνηκε ἡ ἀγάπη του; Στό ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ δούλου του. Ἐκανε τὸν κόπο νὰ ἔρθει νὰ συναντήσῃ τὸν Χριστό καὶ ἱκετευτικά Τόν παρακαλοῦσε ὄχι γιὰ δικό του πρόβλημα, ἀλλὰ γιὰ ἓναν δοῦλο, παρότι ἦταν τόσο περιφρονημένοι τότε οἱ δοῦλοι.

Τὴ δική μας ψυχὴ, παιδιά, τὴ στολίζει ἡ ἀρετὴ τῆς ἀγάπης; Ἡ μόνο τὸν ἑαυτὸ μας σκεφτόμαστε καὶ τὰ δικά μας μόνο μᾶς ἀπασχολοῦν; Ἀρέσει τόσο πολὺ σὸν Χριστό μας νὰ μᾶς βλέπει νὰ νοιαζόμαστε γιὰ τοὺς ἄλλους;

❖ Στό σπίτι μας

Μήπως ἡ μητέρα χρειάζεται βοήθεια σὲ δουλειές; Θὰ μποροῦσα ἴσως νὰ ξαλαφρώσω τὸν κόπο της κάνοντας τὰ ψώνια ἢ βοηθώντας τὰ μικρότερα ἀδέρφια μου.

❖ Στό σχολεῖο

Μήπως κάποιοι συμμαθητὴς ἢ συμμαθήτριά μου δυσκολεύονται στὰ μαθήματα καὶ θὰ μποροῦσα νὰ τοὺς φανῶ χρήσιμος; Κάποια παιδιά ἴσως δίπλα μου στεροῦνται ἀγαθὰ πού ἐγὼ τὰ ἔχω καὶ θὰ μποροῦσα μαζί τους νὰ τὰ μοιρασῶ!

❖ Σέ συγγενεῖς ἢ γείτονες

Μήπως κάποιος ἄρρωστος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ λίγη συντροφιά καὶ θὰ μποροῦσα νὰ τοῦ τὴν προσφέρω; Ἄν ὁ παππούς ἢ ἡ γιαγιά μου μένουν μόνοι τους, πόσο θὰ χαροῦν νὰ τοὺς ἐπισκεφτῶ!

Πολλοὺς τρόπους μποροῦμε νὰ σκεφτοῦμε γιὰ νὰ δείχνουμε γύρω μας ἀγάπη. Πόσο θὰ χαίρεται τότε καὶ γιὰ μᾶς ὁ Χριστός!

β) Ταπείνωση

Τί εἶναι ταπείνωση;

- * νὰ μὴν ὑπερηφανεύομαι γιὰ τὰ χαρίσματα καὶ τὰ ταλέντα μου
- * νὰ μὴ θεωρῶ τοὺς ἄλλους κατώτερους ἀπὸ μένα
- * νὰ μὴ θέλω νὰ γίνεται πάντα τό δικό μου

Τό παιδί πού ἔχει ταπείνωση

- * ξέρει νά ὑποχωρεῖ
- * μιλά σ' ὅλους μέ εὐγένεια
- * σκέφτεται πώς ὅ,τι καλό ἔχει εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ.

Πόσο συμπαθητικό εἶναι στά μάτια τοῦ Θεοῦ ἓνα τέτοιο παιδί (πρβλ. Ἦσ 66,2)!

γ) Πίστη

Πῶς φάνηκε ἡ πίστη τοῦ ἑκατοντάρχου; (*Ἀφήνουμε τά παιδιά νά ἀπαντήσουν*). Εἶπε σὸν Χριστό: «Πές μόνο ἓναν λόγο καί θά γίνεи καλὰ ὁ δοῦλος μου...».

Κι ἐμεῖς, παιδιά, νά τό πιστεύουμε μ' ὅλη μας τήν καρδιά: Ὅλα τά μπορεῖ ὁ Θεός μας, τίποτε δέν Τοῦ εἶναι ἀδύνατο. **Μ' ἓναν λόγο Του δημιούργησε ὅλο τόν κόσμο· μ' ἓναν λόγο Του χάρισε τή θεραπεία σέ τόσους ἀρρώστους!**

Σέ κάθε μας πρόβλημα, σέ κάθε μας δυσκολία νά ζητοῦμε τή βοήθειά Του μέ πίστη, μ' ἐμπιστοσύνη· μέ τή βεβαιότητα ὅτι **κανένα πρόβλημα δέν εἶναι ἄλυτο γιά τόν Θεό μας**, καμία δυσκολία ἀξεπέραστη!

**Ταπείνωση, ἀγάπη
καί πίστη δυνατή,
τρία ἄστρα ἅς στολίζουν
καί τή δική μου τήν ψυχή!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ἐγχρωμη εἰκόνα.
2. Τρία ἄστρα-Σύνθημα.
3. Κατασκευή: Ἀστέρι μέ νῆμα.
4. Παιχνίδια.